

ارگ نشینان عیان و پنهان با چه می اندیشد ؟

محمد امین فروزن

پیوسته به گذشته قسمت نهم :

زمین میهن ما زیر قد مهای که فقط چند روز قبل از آنسوی مرزاها آمدند و بهترین جوانان این سرزمین را از تیغ یک انتقام جاهلانه کشیدند و کشتد باریگر لرزید ، و آسمان نیز که این همه خونهای جوانان نو رسته ای را نظاره میکرد آشک میریزاند و درسوگ شهیدان مظلوم وطن کبود است ، بگذارید ببینیم که کدام رنگ و نیرنگ هاست که چترچنین کبودی را بر آسمان «گنبد» کشیده است ؟ نه میتوانیم نخستین مساله بحیث عامل و انگیزه اولیه این جنایت که ریشه تاریخی در مناسبات با کشوری که از همان آغازبنام پاکستان و با دکتورین امنیتی ویژه ای در جغرافیای حوزه تمدنی ما تولیدیافته است آغاز نکنیم و برای رسیدن به این هدف بزرگ نخست باید با صداقت اعلام کنیم که تا ابتدأ با خود مان برنگردیم و پیش از همه از خود نتالیم و به مصدق این اندرز معروف و باستانی فرهنگ و ادبیات مان که « از ماست که بر ماست » به یک كالبدشگانی عمیق و توأم با جراحی همه جانبی و یکباره فرهنگی تن ندهیم نه میتوان در صفت جوامعی بحساب آئیم که در امتداد تاریخ گذشته بشر بویژه در خیطه ای از جغرافیای مشرق زمین از ظرفیت های لازم برای ملت سازی و نهادی بنام دولت ملی و مسؤول در عرصه حقوقی و سیاسی بهره مند گشته اند . چه کسی نه میداند که امروز دشمنان صلح ملتها ، قدرتمدان و مستکران داخلی ، سرمایه داران وابسته ، جنگ سالاران شبه مذهبی و دموکرات هیچگاه آرام نه نشسته و توطئه میکنند ؟ این درست است ، و این هم یک حقیقت اظهر من الشمس است که نظامیان پاکستان از بازمانده گان نسل گورکنان شیطان صفتی اند که استخوانهای تاریخ و فرهنگ باستانی افغانستان را در کوچه های خونین کشور ما به حراج گذشته اند . اما هیچ گاه قرار براین نبوده که روشنفکران مزد بگیر این مرزو بوم با اینکه از لحاظ علمی در سطح بسیار پائین هستند و از نظر فنی و فلسفی و دانش های گوناگون زندگی حتی در سطح شاگرد اروپا و امریکا هم نیستند فقط برویت فورمول « نصف لی و نصف لک » نه بصورت مشارکت در تمامی پروژه ای که در سرزمین افغانستان عملی میشود بلکه بصورت روز مزد و باساس فورمول « مُزد در برابر کار » در نشست های تلویزیونی و گردهم آئی های مفتکی و مصنوعی برای

کسب مشروعیت کاذب برای یک پروژه حضور می‌یابند. تاباشد که اگر روزی صحبت از «حال و حرام !!» به میان آمد این روشنفکر مزد بگیر و نویسنده ای که در مزرعه ای از استراتئیزی بیگانه گان بویژه آنانی که میخواهند یکبار دیگر سرزمین افغانستان را خود آگاه و دربدل مواجب ناچیز مادی تحويل کشورهای منطقه بالخصوص سازمان جهنی اطلاعات نظامی پاکستان واگذار کنند با منطق معیوب و مافیائی اش بر عرقیزی های شبانه روزی و کسب «رزق حلال!» از پروژه انهدام کشور و تمدن باستانی ما مباحثات و افتخار کنند !!

وقتی همین پروژه انتخابات «ریا» سنت جمهوری افغانستان رامینگرید با آسانی درمی‌یابید که با روشن ساختن هر شبکه تلویزیونی و مطالعه هر روزنامه ای مافیایی که اغلب شبکه های تلویزیونی و روزنامه های چاپی و الکترونیکی جاده صاف کن مشروعیت مافیایی حاکم اند حتی به مثابه شهر وند اصلی سرزمین افغانستان نه میتوانید وارد حوزه اساسی فرائند انتخابات یا همان مؤلفه مشروعیت انتخابات شوید زیرا لزوماً فرآیند این مشروعیت در انتباق با ظرفیت های لازم سیاسی، فرهنگی و اقتصادی که برای اجرای این پرسوه باید اکیداً در نظر گرفته شوند باید مورد مطالعه قرار گیرند که با دریغ و تأسف در دموکراسی مافیائی افغانستان ورود به این حوزه بخشی از مناطق منوعه پروژه انتخابات محسوب میشود. اگر همین مطلب را بصورت روشن و واضح بیان گردد میتوان گفت که مسئله نیاز و ضرورت اجرای انتخابات آزاد در شرایط کنونی محصول و طراوش اراده آزاد شهروندان فلمرؤی بنام افغانستان نیست، البته تقاؤت این دیدگاه با دیگر مخالفان انتخابات در این است که درست مانند این روی سکه که هیچکسی و هیچ تحلیلگر سیاسی اگر بروی معادلات حقوقی و علمی و بصورت آزاد به معادله برگزاری انتخابات بنگرد در شرایط کنونی البته نه به دلیل تتها تعییر از امنیت فزیکی و جانی شهروندان بلکه با درنظرداشت معادلات و مفاهیم مهمی مانند **عدالت عمومی** و وظائف انجام ناشده ای که طی دوازده سال گذشته با دلائل پیدا و ناپیدا به انجام نرسیده است و این امر سبب گردیده تا به جوهر مشروعیت سیاسی آسیب وارد گردد لهذا قضاوت تحلیلگران و دانشمندان حقوق و علوم سیاسی برخلاف امروز که در بازار مکاره آورده شده اند و بروی مصلحت کیسه و جیب شان، فضائل و کرامات انتخابات را موعظه می فرمایند، اینگونه خواهد بود که در چنین وضعیت تاروتاریک جامعه افغانی، برگزاری انتخابات مصلحت ملی و برخاسته از اراده فرد فردی از شهروندان سرزمین افغانستان نیست و نه میباشد. اما از اینکه برخی از دانشمندان و نویسنده گان بزرگوار و ارجمند میهن ما مزد بگیران نظام مافیائی اند ناگزیر با پیروی از قول معروفی «**نوکر خان نه از باد نجان !!**» تن به اطاعت می دهند و در میز های گرد شبکه های رادیو تلویزیونی، مطبوعات چاپی و الکترونیکی، وغیره وسائل ارتباط جمعی ذکر خیر و از فضائل انتخابات را بیان می فرمایند.

داستان آن روی سکه یا هم قصه جنگجویانی که خون بیگناهان را توسط عملیات انتحاری مباح و ثواب اخروی میدانند و با تأسف آن عملیات انتحاری در برابر ده ها انسان بی گناه عملیات «استشهادی !!» در برابر یهودی ها و نصرانی های کافر نامیده میشوند و کودکانی که به دلیل نا بلاغت ونا پخته گی سن از هر نوع فرائض دینی معاف شمرده میشوند نخستین قربانیان این معرکه اند زیرا این عملیات خشن و ضد انسانی و ضد اسلامی انتحاری توسط کودکانی انجام میگیرد که سن و عمر شان از ده تا پانزده سال تجاوز نه میکنند چنانچه گفتم شنیدن این چنین قصه ها و داستان ها غم انگیز تر از شنیدن داستان های **الف لیلی** نیروهای به ظاهر روشنفکرانی است که «قصیده

فضائل و کرامات انتخابات !! « را در هر خطبه و هر منبری بیان و مؤعظه می کنند و آنرا وسیله
نجات انسان بالخصوص شهروندان افغان در هردو جهان میشمارند ..!
ادامه دارد